14/02/2019

Манастири на северу Косова – симбол јединства вере и народног живота

/ Επικαιρότητα

Духовни живот на простору севера Косова и Метохије датира с почетка средњег века. Најпознатије светиње су народу и отечеству даривали српски владари и властела. Краљ Милутин је надомак Звечана подигао велелепну задужбину којој српски баштинари враћају средњовековни сјај.
Житељи овог дела Косова поносни на своју прошлост и обичаје, светкују према традицији у средњовековној краљевској задужбини, манастиру Бањска. Обнову изузетно вредног културно-историјског споменика финансира наша држава.

“Унутрашњост цркве је обновљена. Оградни зид, улазна капија које су пропадале првенствено због подземних вода. Падала су лица зида, тако да смо ми све то санирали и консолидовали. Остала нам је спољашњост Бањске”, истиче Мирјана Андрић, директор Републичког завода за заштиту споменика културе.
Средњовековни манастир Соколицу походе не само православци. Надалеко је познат по мермерној статуи Богородице са Христом којој се молитвено обраћају парови без порода. То је први храм на Косову и Метохији који су

осликале соколичке сестре.

“Манастирско сестринство које брине о древном храму, опстаје на соколичком брду у тотално албанском окружењу. Први становници православци налазе се на неких 3,5 километара удаљености од Манастира Соколица”, наводи.

Недалеко од Зубиног Потока је Богородичин манастир из 14. века. Светињу посвећену Ваведењу – народ назива и “Црква Свете Руке”, по реликвији која се ту чува од 1573. године.

“Древна светиња први пут се помиње још 1455. у рушевинама. Народ овог краја у 18. веку, када су пренете мошти, обновио је овај манастир и дозидао припрату. Сместио је руку Светог Никите који је заштитник овог краја Ибарског Колашина”, каже отац Ромило, игуман Манастира Пресвете Богородице.

Манастир у Дубоком Потоку у народу познат као најугледнија светиња Старог Колашина, био је и јесте симбол јединства православне вере и народног живо